

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 1 oktober 2006, opening winterwerk en Israëlzondag

Thema: 'Wegwijzer op een kruispunt', naar aanleiding van 2 Koningen 5: 1-19 (tekst: vers 15)

1. Wegwijzers zijn broodnodig!

- * Wat kun je soms een wegwijzer nodig hebben! In het verkeer, maar ook in alle moeilijke levensvragen.
- * Het dienstmeisje van Naämans vrouw is zo'n wegwijzer, op een kruispunt in Naämans leven, als hij een vreselijke huidziekte heeft gekregen. 'Mijn meester zou het in Israël moeten zoeken, bij de profeet in Samaria' (vers 3). Nota bene is dit Israëlitische meisje zélf uit haar land geroofd door de bendes uit het leger, waarin Naäman generaal is. Door dit te zeggen heeft dit meisje veel liefde laten zien, en ook lef. Ze gelooft vast dat het goedkomt!
- * Zijn wij een wegwijzer voor de mensen in onze 'netwerken'? Een goed woord kan zoveel doen!

2. Waarom moet Naäman in Israël zijn? Waarom Israëlzondag? Vanwege de Gód van Israël!

- * Naäman gaat inderdaad naar Israël. Maar koning Joram van Israël begrijpt niet waarom. 'Ik kan toch niemand beter maken? Ik ben toch God niet?' (vers 7). Het volk Israël is niet beter dan andere volken, waarom dan die speciale aandacht, waarom Israëlzondag?
- * Nota bene de kóning van Israël weet niet meer waarom Israël zo uniek is. De profeet Elisa moet hem eraan herinneren. 'Er is een profeet in Israël,' oftewel: een vertegenwoordiger van de God van Israël. Om die God draait het! De HERE heeft Israël uitgekozen om via dat volk, als bruggenhoofd, de wereld te bereiken met Zijn boodschap. Wie God wil vinden, kan dus nooit om Israël heen. Met dat volk heeft God een eeuwigdurend bondgenootschap gesloten, en als we geloven in Hem, mogen wij 'bij Israël ingelijfd' worden (Psalm 87).
- * Waarom Israël? Omdat de God van Israël de enige God is, buiten Hem is er geen! Veel mensen zeggen: 'Alle godsdiensten komen toch op hetzelfde neer?' Maar de Bijbel gaat daar dwars tegenin, vergelijk Exodus 20: 3. Alle andere goden zijn afgoden, dwaalwegen. Zo zwart-wit ligt het!

3. Maar hoe vind je die God van Israël? Door goed te luisteren naar Zijn Woord!

- * Hoe vind je dan die God van Israël? Naäman gaat op zoek. Hij komt bij Elisa's huis, en verwacht dat de profeet zal komen en allerlei bijzondere rituelen zal uitvoeren. Maar Naäman moet het doen met alléén een boodschap. 'Dompel u zevenmaal onder in de Jordaan.' Elisa zelf blijft binnen. Naäman is woedend en diep vernederd.
- * De God van Israël is geen God van de show, maar een God van het Woord. Israël mocht geen afbeeldingen van God maken. Puur en alleen het Woord telt. Zó schiep God de aarde, door te spreken (Genesis 1). Wij willen vaak van alles beleven, ook in de diensten, maar we moeten het doen met het Woord van God, de Bijbel.
- * Elisa treedt bewust op de achtergrond. Het gaat niet om de boodschapper, maar om de boodschap. Zo gaat het in de kerk niet om de predikant, maar om het Woord van God! De kerk is toch geen theater, met een cabaretier?
- * Wat mooi als we steeds meer ontdekken, ook dit nieuwe seizoen, hoe rijk dat Woord is, wat een geweldige bron van kracht. Zoals de Joden al zoveel tijd besteden aan studie van de tora (eerste vijf bijbelboeken). En zoals in Roemenië zoveel honger is naar het Woord, dat mensen niet genoeg hebben aan één of zelfs twee diensten per week, maar massaal drie keer komen. Hebben wij honger naar het Woord? Dan lezen we persoonlijk uit de Bijbel, en zijn trouw in de kerkdiensten (Hebreeën 10: 25!). En ook bijbelkringen voegen heel veel toe!

4. Wie Gods Woord hoort én gehoorzaamt, vindt het leven!

- * Naäman is beledigd. Zeven keer kopje onder in de Jordaan? Waarom? De Syrische rivieren zijn veel mooier!
- * Waarom? Omdat de God van Israël díé opdracht geeft. Naäman hóéft zich niet onder te dompelen in de Jordaan, maar als hij beter wil worden, zal hij wél moeten gehoorzamen. Dan bepaalt God de weg, niet Naäman.
- * Zo is het ook bij ons. God Zelf wijst de weg! Hij wil ons leven schoonwassen, reinigen, Hij wil ons eeuwig leven geven. Maar dan vraagt Hij wel van ons, dat we buigen en onze trots opgeven. Wij hoeven ons niet te gaan baden in de Jordaan. Dat heeft Jezus al voor ons gedaan bij Zijn doop (Mattheüs 3: 13-17). Voor ons ging Hij de weg naar het kruis, om te boeten voor onze zonden. En voor ons ging Hij door de dood heen en stond op in een nieuw leven. Wat God van ons vraagt, is: buigen voor Jezus. En dan achter Hem aangaan. Dat betekent ook, heel eenvoudig, de weg gaan die Hij wijst, de weg van het gebed, de Bijbel, de kerk, leven zoals Hij wil.
- * Naäman gaat door de knieën. Toch! En hij wordt volkomen genezen!!! God is goed!

5. Wie zich de weg laat wijzen, wordt zelf een wegwijzer

- * Naäman wordt nu zelf een wegwijzer. Ook al moet hij soms mee de tempel van Rimmon in, hij heeft voorgoed een andere basis gekregen. Hij weet nu, dat er op de hele aarde geen God is, behalve in Israël (vers 15).
- * Hij neemt een vracht aarde mee uit Israël, het beloofde land. Voortaan zal hij hierop offers brengen. Die grond blijft voor hem een herinnering aan Israëls God. Zoals de grond van het beloofde land nog steeds, anno 2006, een herinnering is aan de trouw van Israëls God. Na 19 eeuwen van omzwervingen, vervolging, en de holocaust kreeg Israël in 1948 zijn grond weer terug. De grond die God voor eeuwig aan dit volk had beloofd, en waarheen Hij Zijn volk zou terugbrengen (bijv. Genesis 17: 8; Jesaja 49: 8-26; Zacharia 2 en vele andere teksten).
- * God blijft trouw. Hij laat het zien in Israël, en vooral in de Koning van Israël, de Koning der Joden, Jezus. Wij mogen wegwijzers zijn naar Hem. Wegwijzers op een kruis-punt. Wegwijzers naar het nieuwe Jeruzalem, de stad van God. Elisa zwaait ons na, en roept: 'Het is de goede weg! Ga in vrede!' (vers 19).

Om (samen?) over na te denken:

1. Wie is voor u een wegwijzer naar God geweest? Wat trof u vooral? Hoe zou u zelf een wegwijzer kunnen zijn?
2. 'Honger naar het Woord van God', hoe kan die toenemen in je leven?

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl